

פה באיזה מקומות אסור לקרות קריאת שמע, ובו ב' סעיפים:

א. "לא ילך אדם במבואות המטונפות" (א) ויציאת ידו על פיו ויקרא קריאת שמע, ואפלו אם היה קורא וקרא צריך להפסיק (ב) כשיגיע למבוי המטונף וכשיצא משם. ואפלו שהיה כדי לגמור את פלה אינו צריך לחזור אלא למקום שפסק. הגה' ויש אומרים שחזור לראש (ג) וכן עקר (ועין לעיל סימן סה): ב. (י) אפלו להתרחק (י) בדברי תורה (ה) אסור (ו) בבית הכסא (ז) ובבית המרחץ, ויבמקום הטונפת, והוא המקום שיש בו צואה ומי רגלים. הגה' ואפלו הלכות המרחץ אסור ללמד במרחץ (ר"ן פרק כירה ובית יוסף בשם אדמו"ר חיים). ה' בדברים של חל מתר לאמרו שם (י) בלשון הקדש. וכן הפנינים כגון רחום, (א) נאמן, וכיצא בהם (י) מתר לאמרו שם, אבל השמות (י) שאינם (ז) נמחקין אסור להפסיק שם. * וואם נודמן לו שם (י) להפריש מדבר (ז) האסור מפריש, ואפלו בלשון הקדש (י) ובעניני (י) קדש:

א. ברכות כ"ב. ב. לרש"י ורמב"ם בפרק ג' מהלכות קריאת שמע. ג. שבת מ"ד. ד. ורמב"ם שם. ה. שם במראה. ו. שם י' שם מ.

באר היטב

(ה) אסור. לכן יחשוב שם חשבוט שלא יבא לידי תרהור, ספר חסידים כגון אברהם. ובשבת יחשוב בכניסה וצידים, של"ה. ועין לקמן סימן סב סעיף קטן ג' ברין להתרחק בכרעה על משהו: (ז) בלשון הקדש. ומדת חסידות להתמיר, ספר חסידים, כגון אברהם: (ח) נאמן. הרמב"ם אסור ברחום. וכתב הב"ח ויש להתמיר, וכן פסק הפרי תרש. מיהו בלשון לעז' לכלי עלמא שרי, ורקא שלום או רחום והנחן הוא דמותר להפסיק בלשון לעז' אבל שאר דברים של לשון הקדש אסור לאמרו בלשון חל, עשרת נקנים, עלת תמיר. ועין לקמן סימן פ' סעיף קטן ב' מה שכתבנו שם בשם הפרי תרש: (י) נאמן. לא דוקא דהא איכא שלום דאסור להפסיק שם כמו שכתב סימן פ': (י) האסור. והוא הדין אם נכנס בלבו תרהור עברה מותר להתרחק שם בדברי תורה דהיינו לפרושי מאסורא, ספר חסידים, כגון אברהם. וכתב בית יוסף, מי שתלמודו שגור בפס' בבית הכסא או בבית המרחץ והתרחק לאנסו, מותר, ופרש הפרישה, בין דאנוס הוא בהרהור כולו אפלו לבטא בשפתיו וכן משמע בנכחים דף קב ע"ב: (י) קדש. בהיה דאמר לה ר' מאיר אין סבין בשבת, ויהי די שיאמר לו אל תסיר או

אסור. עין באר היטב. וצ"ע במגלה דף כח מתי לא התרחקי בו, ובחידושי הרשב"א שם, והנה, פדאמר בבכורות דף כ"ד דל"ר יתירה פשוטא מנהלך שרי מרינא. וצ"ע באל"ה רבה בשאלת יעב"ץ סימן י' וצ"ע לקמן סעיף קטן ה' וצ"ע בירידה דעה סוף סימן רמ"ו שמתר לקנס לבית הכסא מותר דבר הלכה שאינה פסוקה. וצ"ע בדברי סימן

שערי תשובה

ב. * ואם נודמן וכו' מדבר אסור. עין במשנה ברורה סעיף קטן יד מה שכתבנו ויש מחמירין, הוא מתיי אדם ונשמת אדם, עין שם. ומקורו נדפס חידושי הר"ן על שבת, איכא שם בחדא דלא קותה, וראוינו שם בנשמת אדם יש לדחות ואין כאן מקומו להתיר, וכן כתב הגר"ו בחשן אברהם:

באר היטב

שיהיה שם התדירים בבית אחד תוך בית המרחץ. הא לברך תוך למרחץ כלל אסור, ופשיטא דלברך ולא לשנות כלל רק במרחץ, כדאי אסור להפסיק בין ברכה לשניה. וצ"ע לעיל בסוף סימן סב במשנה ברורה ובאר היטב. מוזה (י) במרחץ, בבית הפנימי ובאמצעי פטור, והוא הכין מרחץ שיש לפניה תצר וכתבנו עומדים שם מקצתן עומדים, פטור גם כן. ודירת הכלל תכנת במזוזה, דהוא תוך גמור, אף מפני שמצוי שם בני אדם עומדים צריך לכסות המזוזה (י) מלך הוי"ו שעושין ממנו לפעמים מרחץ פעם אחת או שתיים בשנה, או ליטע הוי"ו, תכנת במזוזה, ויש אומרים דיש לכסות המזוזה, וכן מתר להתפלל בתוכו. בית שעומדין בו אמבטאות לרחיצה, משמע (י) מהאחרונים דרין בבית הפנימי, דנפיש שם הכלא וזמא:

א. (א) ויציאת ידו וכו'. כלומר, (א) שקורא כל כך בלחש עד שאינו יצר כלל שמרחש בשפתיו, גם כן אסור: (ב) כשיגיע רוצה לומר, (א) בתוך ארבע אמות, ואם הוא לפניו, אסור כמלא עיניו: (ג) וכן עקר. עין בסימן סה במשנה ברורה שפארנו שם כל פרטי הדין: ב. (ד) אפלו להתרחק. ואפלו (א) בזמן שאין שם אדם: (ה) בדברי תורה. וכן (א) אסור לעין בבית הכסא במשקלי השמות והפעלים של לשון הקדש, שאין דרך להגיע לדיעה רק על פי הכתובים, ויבא להתרחק במקרא. ופשוט דמותר אדם להתבונן בבית הכסא בגדל שפולתו, והכסופו יחזור כלו להיות עפר רמה ותולעה ואין נזהר לו הגאון: (ו) אסור. ויחשוב שם (א) חשבוטות ביהו והוצאותיו, כדי שלא יבא לידי תרהור, ובשבת (א) יחשוב בכניסה וצידים נאים: (ז) בבית הכסא. ואפלו (א) בתוך הארבע אמות של הבית הכסא ממקום שפלה תרית גם כן אסור להתרחק. וצ"ע לעיל בסימן עט במשנה ברורה סעיף קטן ג'. כתב בספר תוספות ירושלים בשם הירושלמי, דבבבסקי אסור להתפלל וכן להפסיק כל דבר שפסקה, והוא שהתחיל העבוד, שיש רית רע, אבל אם עדין לא התחיל מותר, ופשוט דבזמן שאסור הוא אפלו להאמן עצמו שפסקה בהרית רע ואינו מרגיש, כל שבני אדם אחרים מצטערים מזה הרית רע, וכדלעיל בסימן עט סעיף א': (ח) ובבית המרחץ. כי (א) נפיש וזמא בתוכו ומאוס ויהי לה כצואה ובית הכסא. ויש אסור להתרחק בכל אלו המקומות, משום דבעינן ויהי מתניף קדוש וליכא (שבת ק"ג) כתב בית יוסף, מי שתלמודו שגור בפס' ויתרחק בבית הכסא ובבית המרחץ לאנסו, מותר. (א) יש אומרים, דבין דאנוס הוא בהרהור וכו' אפלו לבטא בשפתיו, וכן משמע מזהבית קב ע"ב. אבל בספר ברכי יוסף מסיק דהדבור אסור בכל גווי, והראיה מהגמרא יש לדחות, כמו שכתב שם הרב ברכת הנוכח וצאן קדשים, עין שם, ומה שכתב דאם התרחק לאנסו מותר, הינו, רוצה לומר, דאם התרחק לא עבד אסורא מאתר שהיה לאנסו, ברם לכתחלה חובת בקרא לדחות התרהור, וכל שכן דהדבור אסור, וכן כתב בספר ישועות יעקב דהדבור אסור: (ט) בלשון הקדש. (א) ומדת חסידות הוא להתמיר: (י) נאמן. הרמב"ם אסור ברחום, וכתב הב"ח, ויש להתמיר, וכן פסק הפרי תרש, מיהו, בלעז' לכלי עלמא שרי, והואיל וזה אינו מתיר דוקא להקדוש ברוך הוא, מה שאין בו (א) שאר דברי תורה. וכל שכן השמות שאינם נמחקין (א) אסור לאמר שם אפלו בלשון לעז', כגון גא"ט בלשון אשכנז או בוגא בלשון פולין ורוסיה וכהאי גוונא, שאף ששם זה אין בו קדשה באותיות בתיבתו ומותר למחקו, מכל מקום יש בו משום בזיון בהזכרתו במקום טנפת, (א) כמו בהזכרת השלום שמתר גם כן למחקו, ואף על פי כן בין שהקדוש ברוך הוא נקרא בו, אף על פי שאינו מיוחד לו, אסור להזכירו בשמתבון על ענין השלום, וכמו שכתב סימן פד, וכל שכן בזה, שלכמה דברים דנים כשמות שבלשון הקדש כגון (א) לענין שבוועה ולענין (א) הזכרת שם שמים לבטלה ולענין (א) קללת חברו בשם: (יא) מתר לאמרו. דגם בני אדם מכנים בהם לפעמים, כמו שנקאמר, תנון ורתום וצדיק, ודוקא באומר בך, (א) אבל באומר רתום ורתם עליך, יש לומר דאסור כמו שאילת שלום ופרי קנאים: (יב) שאינם נמחקים. לא דוקא, (א) דהא איכא שלום דאסור להזכיר שם, ובגל' בסימן פד: (יג) להפריש מדבר אסור. והוא הדין (א) אם נכנס בלבו תרהור עברה, מתר להתרחק שם בדברי תורה, מפני שזהו כמו להפרישו מאסור, שהתורה מצלת מהרהורים רעים: (יד) ובעניני

שער היציין

(יז) פרי מגדים: (יח) פתחי תשובה יורה דעה רמ"א: (יט) חשן סופר סימן יח והשוכות בגין ציל: א. (א) פרישה: (ב) פשוט: ב. (ג) פרי מגדים: (ד) שיעור תשובה: (ה) ספר חסידים: (ו) של"ה: (ז) שיעור תשובה, אף לענין לפנייה צמתי לצ"ע לעיל בסימן עט סעיף קטן ג' כי שם יש דעות בזה: (ח) כגון אברהם: (ט) פרישה וירבא בפרי מגדים: (י) ספר חסידים: (יא) פרי מגדים: (יב) אחרונים: (יג) שלחן ערוך של הגר"ו: (יד) עין שיד יורה דעה רלו: (טו) מנהגים יש גמלי: (טז) חשן משפט סימן כ' עין שם: (יז) פרי מגדים: (יח) כגון אברהם: (יט) ספר חסידים:

הריטב"ו. ג. בית מיתר לטותית קמח. ג. חרר מורכבת לא מקורה.

לוח עמוד הידוע: יום ד' טבת תשס"ג. יום ה' יב כסלו תשס"ג. יום ו' יד חשוון תשס"ג. שבת כ' כסיו תשס"ג. יום א' כט אלול תשס"ג.